Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26370
Copyright: Admont, Benediktinerstift

erat abbas in monasterio qd uocat mayl ros. qd aiunt colma
nu abiturū petisse & impetrasse a rege ossuio eo qd eet idem
eata unde xii pueris aydan. qs primo epat sui tempe de na
tione anglorū eruiendos in xpo accep. Multū namq eundē
epm colmanū rex pinsita illi prudentia diligebat. Ipse est
eata. qui ni multop eidē ecclie lyndisfarnensi epe facto est.
Abiens aut domū colman assumpsit secū partē ossiū reuere n
tissimi patris aydan. partē ū in ecclia cui perat reliqt. & inse
cretario ei condi pcep. Inter aut parsimonie cuiuue opinen
tie fuerit ipse cū pdecessoribus suis testabat & loc ille quem
regebant. ubi abeuntib eis excepta ecclia paucissime dom
repte s. hoc e ille solum sine quib conuersatio ciuilis ee nul
lateñ potat. Nu pecuniarū absq pecoribus habebant. Siqt
aut pecunie a diuitib accipiebant. mox pauprib dabant.
Nam neq ad susceptionē potentiū seli ut pecunias colligi
ut domos puidere necesse fuit. q̄ nunqm ad ecclam nisi
orationi tm. i audiendi uerbu di causa uenuebant. rex ipe
cū opportunitas exigisset cū v. tantū aut vi minus uenuebat
& expleta in ecclia oratione discedebat. Qd si forte eos ibi re
fici contingeret. simplici tantū & cotidiano frūm cybo c
tenti. nil ultra querebant. Tota aut tunc fuit sollicitudo
doctoribus illis. do seruiendi in selo. tota cura cordis excolen
di inuenis. Unde et & in magna erat ueneratione tem
pore illo religiosus habit. ita ut ubicunq clericū aliqs aut